lumine recedit vmbra: a igne calefa-
cīte: refluit cera. Modo iste cerimonie
fuerūt q̄si vmbra. Xpus aūt dꝰ fuit ig-
nis a maria mr̄ eius illuiatrix in die
purificacōis sue. Spontea hūilr sbie-
cit se cerimonijs legis licet nō indigēt
vt filiū suū ignē ōmū ī tēplū pnūtar;
Necesse ḡ est et fuit: vmbrā recedere
et cerā ipa; refluē a auferri. Vñ ps.
Sicut fluit cera auferētur: sup cecidit
ignis et nō viderūt solem. Et qr in die
puificacōis sue cerimonias abstulit
et sic legē ipleuit a nos a servitute dia-
boli p natiuitatē filij sui liberāt et ad vi-
tā eternā deduxit. Ad quā nos pducat

Tmor mūdanꝰ. Ca. xxij.

Narrat aug. qq̄n egiptij olim
volebāt deificare ysidē a serapē
isto mō pcesserūt. Primo legē sta-
tuerūt q̄ quicūq̄ eos dicēt esse boves
vl aliq̄s de eorꝫ genealogia narrāt;
capito plectēt. Statuerūt duas yma-
gines. Secūdo vt lex pdicta nullū la-
teret in ōni tēplo vbi eorꝫ ymagines
colebant. a iuxt eos pōebat vnū puū
ydolū hns digitū suū labijs applica-
tū vt p ls facēt signū silētij ingredētī
bus ista tēpla. sic vitas ab oīb; tacē.
Rarissimi reuera ista faciūt boves
mūdani tūbrosi: opssoes vitat
a sbuersoes ecclastici stat. qñ volūt
deificare. glorificare semetipsos vl alī-
os cōsimiles: ponūt statū q̄dā ydolū
cōrā oculi plātorꝫ facētes sigm silētij
ita videl; ut nullꝰ audeat eos arguere
nec de eorꝫ factis expme vitatē ꝗ ma-
gis eorꝫ errores dissimulare l potius
magificare vt sic ppt defectū ordīdictōis
videātur apōs ppln esse iusti. Et certe
istud ydolū ē timor mūdanꝰ ppt quē
nullꝰ audꝫ dicē veritatē nec mori ppt
veritatē nc mimiā pseudōē; sustinē
ēmo ppt istō ydolū illi q̄rū prīcipalr
interest p suo grege mori fūt ita ti-
midi sicut lepores. ēmo qō peiꝰ est
ipi fūt alijs ydolū silētij. qr si ipsi ñ
essēt: alij defenderēt vitatē a dāi q̄ est
veritas p oculi haberēt ī oīb; opibꝰ.

De spūali medicīa. Ca. xxiij.

Beatꝰ augustinꝰ refert qō mos
antiq̄tꝰ erat qō corpa ipatorꝫ
pꝰ mortē eorꝫ cōburerēt a ci-
neres ī eminēciori loco collocarēt. Cō-
tigit aūt q̄ q̄dā mozieba cuiꝰ cor nō
potuerat oburi. Multi āt sup ls mirā-
tibꝫ oēs rethores a sapiētes illiꝰ puin-
cie citauerūt a ab eis causā inq̄rētibꝰ
tandē dixerūt q̄ ipator fuit intoxicatꝰ
a ppt latēs venenū accēdi nō poterat
cor eiꝰ. tūc illi extrahētes cor de igne
apposuerūt tiriacā. sicq̄ venenū fuga
uerūt a cū iterū cor ī ignē ponēt mor
in cinēs ē redactū. Moralizatio.
Rmi sic spūalr ō boibꝫ veneno pec
cati mōtis intoxicatl īpossibile
est vt eorꝫ corda igne spūs sci accēdā
ñ p tiriacā. v. p cōfessionē a cōtritōē;
ꝑus peccati macula deleatur.

De suggestione dyaboli p tēporalia. Capitulū. xxiiij.

De quodā mago narratur qui
habuit quēdā ortū pulcherri
mū. in q̄ erāt tot flores redolē-
tes tot fructꝰ suaues tot diuitiea de-
lite q̄ valde delectabile fuit ibi esse.
Hūc locū nullr volebat oīdere ñ fa-
tuis a inimicis suis. Et cū essēt intro
ducti: viderūt tot a tāta gaudia q̄ mi-
rabant. instant q̄rebāt vt in illo po
terāt manē. Ille vo nulli cōsētiebat:
ñ q̄ hereditatē eiꝰ ei cōcedēt. Fatui vo
credebāt q̄ esset paradisus: ī q̄ sp ōberēt
pmanē. ei hereditatē illorꝫ cōcesserūt
Magꝰ vo denocte surgebat a eos dor
mientes iuciebat a occidit a sic p ortū
istū q̄si ifita mala ppetfuit.
Rmi magꝰ iste cū orto suo est mū-
dꝰ iste cū diuitijs suis a glia sua
Magꝰ ōr q̄ p icātatōes suas multos
seducit sicut isti ioculatores faciūt. Ta-
l pōit scutellā et nl pōit intꝰ. iterū fa-
bulas a trufat a ludificat ecclīstātes.
postea q̄rit q̄d ē ibi a apparēt denarij
distribuit a dat ecclīstātibꝫ. accipiūt
ḡtāter. a cū clauserūt manꝰ: credētes

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

se hīc denariū postea apientes ma9:
nihil inuenīūt. Sic mūd9 iste multos
decepit incautos a illudit. a sic est de
multis q̄ diu nihil ē de re sū scutella
ut disco. hoc ē q̄ diu nihil hz ñ ea tm
q̄ victui sūt necaria modicū curat de
mūdo. Qs videns mūd9 volens eos de
cipe: eleuat patellā a oñdit qs latet
v. modicū eleuat psonā a exaltat su
pra vite necaria. ut ad eccīam vel p̄
bendā. a tūc incipit oñdē diuicias et
delicias. statū mīs hō appetit a decipi
scit ea q̄ sūt extra salutē aīe sue. a dā
tur ei multa. a credit ille ditari a in o
ptimo statu esse: ⁊ si aperiat manus
ei9 nihil in fine inueniet teste pū. Ni
hil inuenerūt oēs viri diuiciar ī ma
nibz suis. Studeam9 ḡ mūdū istū sp
nere si desidera9 ad vitā eternā pue
nire. ad quam nos p̄ducat.

De bñficiorū obliuione a ingratitudine. Ca. xxv.

Ovedam dña nobilis patieba²
multas iniurias a quodā tyrā
no qui vastabat eius terraz. Illa
hoc audiēs quotidie lacēmas emisit:
a in amaritudinē est aīa eius p̄ita.
Accidit a casu q̄ venit q̄dā pegnus
iuē cam vbi manebat. videsq̄z ei9 ā
gustiā pietate motus bellū p ea dedit
eo pacto q̄ si in bello moreret² baculū
eius a perā p̄uati in camera eius cu
stodiret ut memoriā de eo hēret a sibi
grata esset. Illa ꝛo fidelit ei cōcessit. pe
regn9 bellū attēptās tyrānū deuicit
a ipē in bello vsq̄z ad mortē vulnerā
tus ē. Puella cū de morte ei9 audisset
fecit qs p̄misit: baculū a perā ī came
rā suā añ lectū suū pepēdit. Accidit
q̄ p regna a castra fama volabat q̄
ista nobilis dña oīa regna amissa re
cuperasset. Nec audiētes tres reges a
ad eam venerūt cū magno apparatu
ut eam visitarēt a in vxorē peterent
Illa statī ōruit se a in occursū illorū
ambulabat eosq̄z satis hōrifice recept
intra se cogitabat. Forte isti tres re
ges camerā intrare p̄ponūt eit m̄ ob
p̄brium si añ lectū meū inuenirēt pe
regni perā a baculū a iussit ea amo
ueri. nec vltra ibi oparē. sic pacti sui
oblita a ingrata repta ē. Applica°
Arissimi dña ista ē aīa hūana
tyrān9 ē diabol9 q̄ eam p̄uat
hēditate regni celestis p mul
ta tpa. vñ ipa multum dolebat. Nec
mirū: q̄ in inferno diu p̄ita erat do
nec pegnus venerat. s. xp̄s q̄ de celo
dñdit in pegrinatōem isti9 mūdi. pe
ra eius caro mūdissīā in q̄ latuit diui
nitas in qua recepit vulnera. bacul9
ē lignū crucis in quo pepēdit p nobis
p̄ccoribz. Vñ p aīa fecit victoriā feria
sexta ut nos liberaret a pena. a ut i
bi restituerētur oīa amissa. Petit ḡ ī
stāter a te ut p eius amore perā a ba
culū custodias. hoc ē ut recētē memo
riam cōtinue de eius passione hēas in
fra cameram cordis tui. Tres reges
sūt dyabol9 mūdus a caro q̄ venīūt
ad hoīem suggerēdo delectādo osētiē
do. miser hō nō p̄meditatus de futuris
ornat se cū vicijs a decipiscētijs a oc
currit eis q̄cito osentit. a sic amouet
memoriā xp̄i a p osequēs oblita dei
ē. Studeam9 ḡ eius bñficia recolē si vo
lum9 ad eternū brauiū peruenire.

De hūilitate. c. xxvi.

Regina quēs nobilis de seruo ru
stico decepit filiū. Filius post hīs
vicōsea male se hūit ī ospectū p̄ncipis
p̄ris sui putati. Dñ ceps ꝛo a regina
diligēter q̄siuit an filius suus esset. q̄ tā
dē per ofessiōez regie mueiens nō ē
filiū suū. nolēs tñ ppt hīs eū p̄uari a re
gno Reg^m suū dedit sibi ⁊ sic ordīat q̄
pānos suos diuisi grīis a colorīs fa
ceret. medietatē de vili pāno et alia
de p̄cioso. ut qñ vilē respicēt a supbi
a a oī vitio q̄cunq̄z retrahēt². qñ vero
nobilem pānū: ne oīno deceātur. ⁊ p
ista discretū se exhiberet. Applica°
Arissim sic spūalit caro nrā ad
mos uxoris carnalia diligēs
vult nos retinē ne pgam9 ad
terrā p̄missionis q̄tiens p̄cem mōzle